A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2026. július 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Fizetési szolgáltatások a belső piacon – (EU) 2015/2366 irányelv – A 4. cikk 3. pontja – A »pénzforgalmi szolgáltatás« fogalma – A 4. cikk 24. pontja – Az »átutalás« fogalma – Közvetítő szervezet háromoldalú szerződés alapján teljesített ügylete, amely abban áll, hogy a megbízó pénzeszközeit e közvetítő szervezet bankszámláján tartják, és e pénzeszközöket a megbízó hozzájárulásával átutalják a vállalkozónak – Az ügylet minősítése – A»pénzforgalmi szolgáltatás« hiánya”

A C-51/25. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a College van Beroep voor het bedrijfsleven (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága, Hollandia) a Bírósághoz 2025. január 28-án érkezett, 2025. január 28-i határozatával terjesztett elő

a **Betaal Garant Nederland CV**

és

a **De Nederlandsche Bank NV**;

között,

a **Vereniging Eigen Huis**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, T. von Danwitz, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács bírájaként eljárva, A. Kumin, S. Gervasoni és M. Bošnjak (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Lamote tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2025. december 3-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: holland.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a De Nederlandsche Bank NV képviseletében G. Dictus és A. Muhammad advocaaten,

– a holland kormány képviseletében J. Langer és C. S. Schillemans, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében J. Očková, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében S. Fiorentino, meghatalmazotti minőségben, segítői: E. Cicatelli procuratore dello Stato és G. Iappelli avvocato dello Stato,

– a norvég kormány képviseletében J. Høvik, E. Rikheim és P. A. Tønnessen, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Goddin és P. Vanden Heede, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2026. február 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 337., 35. o.) 4. cikke 3. pontjának a 2015/2366 irányelv I. melléklete 3. pontjának c) alpontjával összefüggésben való értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Betaal Garant Nederland CV (a továbbiakban: Betaal Garant), egy holland jog szerinti betéti társaság (a továbbiakban: Betaal Garant), amely ingatlanépítési projektek keretében garanciákat és biztosítékokat nyújt magánszemélyeknek, és a De Nederlandsche Bank NV, a holland központi bank (a továbbiakban: DNB) között a Betaal Garanttal szemben a 2015/2366 irányelvet átültető nemzeti jogszabályok megsértése miatt, konkrétan pedig a pénzforgalmi szolgáltatói tevékenység engedély nélküli végzése miatt kiszabott, kényszerítő bírságot kilátásba helyező határozat tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2015/2366 irányelv (6) és (24) preambulumbekezdése az alábbiakat mondja ki:

„(6) A szabályozási hiányosságok megszüntetése érdekében új szabályokra, ugyanakkor fokozottan egyértelműbb jogi környezetre és a jogszabályok következetesebb alkalmazására van szükség az [Európai] Unió egész területén. Egyenlő működési feltételeket kell biztosítani a meglévő és új piaci szereplők számára, meg kell könnyíteni, hogy az új fizetési módok szélesebb piacot érhessenek el és az Unió egészében magas színvonalú fogyasztóvédelmet kell biztosítani az említett pénzforgalmi szolgáltatások igénybevételéhez. Ennek a pénzforgalmi rendszer egészében hatékonyságnövelést kell eredményeznie, és a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők szempontjából a pénzforgalmi szolgáltatások választékának és átláthatóságának javulásához kell vezetnie, továbbá meg kell erősítenie a harmonizált pénzforgalmi piacba vetett fogyasztói bizalmat.

[…]

(24) Szükség van a pénzforgalmi szolgáltatók azon kategóriáinak meghatározására, amelyek az egész Unió területén jogosultak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, nevezetesen: hitelintézetek, amelyek a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől a fizetési műveletek alapjául is felhasználható betéteket gyűjtenek, és amelyek továbbra is a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a [hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i] 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben [(HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.)] meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek a fizetési műveletek alapjául is felhasználható elektronikus pénzt bocsátanak ki, és amelyek továbbra is [az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. szeptember 16-i] 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [(HL 2009. L 267., 7. o.)] meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; pénzforgalmi intézmények, valamint a nemzeti jog alapján ilyen tevékenységre jogosult postai elszámolóközpontok. E jogi keret alkalmazását azokra a szolgáltatókra kell korlátozni, amelyek ezzel az irányelvvel összhangban állandó foglalkozás vagy üzleti tevékenység keretében nyújtanak pénzforgalmi szolgáltatásokat.”

4 Ezen irányelv „Tárgy” című 1. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tagállamoknak a pénzforgalmi szolgáltatók alábbi típusait kell megkülönböztetniük:

a) a [hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i] 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [(HL 2013. L 176., 1. o.)] 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet […]

b) a 2009/110 […] irányelv 2. cikke 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények […]

c) a […] postai elszámolóközpontok […]

d) pénzforgalmi intézmények;

[…]”

5 A 2015/2366 irányelv „Fogalommeghatározások” című 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[…]

3. »pénzforgalmi szolgáltatás«: az I. mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;

4. »pénzforgalmi intézmény«: olyan jogi személy, amely ezen irányelv 11. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására és teljesítésére az Unió területén;

5. »fizetési művelet«: a fizető fél által vagy nevében vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;

[…]

8. »fizető fél«: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízás teljesítését engedélyezi, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;

9. »kedvezményezett«: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénz szándékolt jogosultja;

[…]

11. »pénzforgalmi szolgáltató«: az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek, valamint a 32. vagy a 33. cikkel összhangban mentességben részesülő természetes és jogi személyek;

[…]

13. »fizetési megbízás«: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;

[…]

20. »fogyasztó«: olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége, illetve foglalkozása körén kívül eső célból jár el;

[…]

22. »készpénzátutalás«: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél és a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla nyitása nélkül a fizető féltől pénz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy annak megfelelő pénzösszeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére továbbításra kerüljön, és/vagy amelynél ennek a pénznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;

[…]

24. »átutalás«: a fizető fél rendelkezése alapján végzett olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számláját fizetési művelettel vagy ilyen műveletek sorozatával a kedvezményezett fizetési számlájának javára megterhelik;

[…]”

6 Ezen irányelv I. melléklete a következőképpen fogalmaz:

„Pénzforgalmi szolgáltatások

(A 4. cikk 3. pontjában említettnek megfelelően)

[…]

3. Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzátutalást:
   a) beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is,
   b) fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy egy hasonló készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel, illetve más eszközzel;
   c) átutalások teljesítése, ideértve a rendszeres átutalási megbízásokat is.

[…]

6. Készpénzátutalás.

[…]”

A holland jog

A holland polgári törvénykönyv

7 A Burgerlijk Wetboek (holland polgári törvénykönyv) 7. könyvének 767. cikke előírja:

„Az ingatlanfejlesztő csak olyan kifizetés teljesítésére kötelezhető, amelynek összege legalább hozzávetőlegesen megfelel az építkezés előrehaladásának vagy az átruházott eszközök értékének; azonban a rá háruló kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megállapodhatnak abban, hogy az ingatlanfejlesztő közjegyzői letétbe helyez egy, a vállalkozói díj 10%-át meg nem haladó

összeget, vagy az említett összegnek megfelelő helyettesíthető biztosítékot nyújt. A túlfizetett összeg jogtalan kifizetésnek minősül.”

A pénzügyi felügyeletről szóló törvény

8 A 2006. szeptember 28-i Wet op het financieel toezicht (a pénzügyi felügyeletről szóló törvény; Stb. 2007., 475. sz.) az alapügyre alkalmazandó változatában (a továbbiakban: a pénzügyi felügyeletről szóló törvény) ültette át a 2015/2366 irányelvet a holland jogba.

9 E törvény 1:1. cikke értelmében a pénzforgalmi szolgáltató olyan személy, akinek szakmai tevékenysége olyan pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása, amelyek a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2007. L 319., 1. o.; helyesbítés: HL 2009. L 319., 31. o.) mellékletében felsorolt bármely üzleti tevékenységből állnak. A 2007/64 irányelvnek a 2015/2366 irányelv általi hatályon kívül helyezésére tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy az említett törvény 1:1. cikkében foglalt fogalommeghatározások megfelelnek a 2015/2366 irányelv 4. cikkében szereplő fogalommeghatározásoknak.

10 Ugyanezen törvény 2:3a. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A Hollandiában székhellyel rendelkező személyeknek tilos a [DNB] által kiadott engedély nélkül pénzforgalmi szolgáltatói üzleti tevékenységet végezniük.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 A Betaal Garant tanácsadási szolgáltatásokat, valamint biztosítékokat és garanciákat nyújt magánszemélyek javára építési és építőipari vállalkozási projektek esetében. Ezzel összefüggésben többek között az „Afbouwgarantie” (teljesítési garancia) és a „Zekerheidsstelling” (biztosítéknyújtás) termékeket kínálja magánszemélyek számára. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés szövegéből és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásából kitűnik, hogy e kérdés kizárólag a biztosítéknyújtásra vonatkozik.

12 A Stichting BGN Zekerheidsstelling (a továbbiakban: Betaal Garant Alapítvány) a Betaal Garanthoz kapcsolódó alapítvány.

13 A Betaal Garant a biztosítéknyújtást a vállalkozási szerződések feleinek nyújtja a megrendelő, a vállalkozó és közötte létrejött szerződés alapján. E biztosíték célja, hogy fedezze a megrendelő nemteljesítésével kapcsolatos azon kockázatot, amelynek a lakás vagy más épület építésével megbízott vállalkozó van kitéve. A vállalkozók ugyanis ki vannak téve ennek a kockázatnak, mivel a megrendelő a holland jog alapján jogosult az építmény árát több részletben megfizetni, és az utolsó részletet általában csak a lakás átvételét követően kell megfizetnie. E kockázat fedezése érdekében a vállalkozók megkövetelhetik, hogy az ügyfelek az utolsó részlet összegét közjegyzőnél helyezzék letétbe, vagy biztosítékot nyújtsanak. E biztosíték célja annak garantálása, hogy a vállalkozó számára ezen utolsó részletet kifizetik.

14 A biztosíték általános feltételei szerint, amelyek a Betaal Garant által megfogalmazott, az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetett szerződéses kikötések, a megbízó a biztosíték címén egy bizonyos – az építési beruházásnak az általa a vállalkozó részére fizetendő ára első részlete alapján kiszámított – összeget fizet a Betaal Garant alapítványnak e részlet kifizetésével egyidőben. A biztosíték szokásos összege a szerződéses összeg 6%-a.

15 Ha a vállalkozási szerződést a vállalkozó és a megbízó megelégedésére teljesítették, és erről a Betaal Garantot írásban értesítették, a biztosíték összegét öt munkanapon belül kifizetik a vállalkozónak. Ezt az összeget átutalják a Betaal Garant alapítvány fizetési számlájáról a vállalkozó számlájára.

16 A biztosíték nyújtásáért esedékes díj a megrendelő számára e biztosíték 4%-a, de legalább 300 euró, a vállalkozó számára pedig a biztosíték 2,5%-a, de legalább 200 euró. A Betaal Garant kiszámlázza a díjat a megrendelőnek. A vállalkozó által fizetendő díjat levonják a biztosíték részére történő kifizetésekor. A vállalkozó fizetésképtelensége esetén a Betaal Garant ezt az összeget az utóbbi helyébe lépő vállalkozónak fizeti ki.

17 A Vereniging Eigen Huis kérelmére a DNB megvizsgálta, hogy a Betaal Garant által kínált teljesítési garancia és biztosítéknyújtás ellentétes-e a pénzügyi felügyeletről szóló törvénnyel.

18 2020. december 8-i határozatával a DNB kényszerítő bírságot kilátásba helyező határozatot bocsátott ki a Betaal Garanttal szemben, azzal az indokkal, hogy a biztosítéknyújtással megsértette a pénzforgalmi szolgáltatói tevékenység engedély nélküli, üzletszerűen történő végzésére vonatkozó, a pénzügyi felügyeletről szóló törvény 2:3a. cikkének (1) bekezdéséből következő tilalmat.

19 E határozat szerint a Betaal Garantnak többek között az értesítésétől számított négy héten belül meg kellett szüntetnie e jogsértést, felhagyva a biztosítéknyújtás kínálatával, valamint a fennálló szerződések engedményezésével, módosításával vagy felmondásával. A megállapított jogsértések összessége tekintetében a kényszerítő bírság heti 10 000 eurót tett ki azon türelmi idő lejártát követően, amelynek végére a Betaal Garantnak teljes mértékben teljesítenie kellett a határozatban foglaltakat. A kényszerítő bírság maximális összeg 50 000 euró volt.

20 A Betaal Garant közigazgatási fellebbezéssel élt be e határozattal szemben, de a DNB 2021. október 6-i határozatával azt megalapozatlannak nyilvánította. A Betaal Garant keresetet indított ez utóbbi határozattal szemben a rechtbank Rotterdam (rotterdami bíróság, Hollandia) előtt.

21 A DNB, miután megállapította, hogy a türelmi idő anélkül járt le, hogy a Betaal Garant teljesítette volna a határozatban foglaltakat, 2022. január 31-i határozatával behajtotta a szóban forgó kényszerítő bírságot.

22 A Betaal Garant kifogást emelt e határozattal szemben. A DNB keresetként a rechtbank Rotterdamhoz (rotterdami bíróság) továbbította ezt a panaszt.

23 E bíróság a Betaal Garant által a 2021. október 6-i határozattal szemben benyújtott keresetet, valamint a 2022. január 31-i határozattal szemben benyújtott keresetet mint megalapozatlant, illetve mint elfogadhatatlant elutasította. Úgy ítélte meg, hogy a DNB helyesen állapította meg, hogy a Betaal Garantnak engedéllyel kell rendelkeznie a teljesítési garancia és a biztosítéknyújtás kínálásához, és hogy ilyen engedély hiányában a Betaal Garant megsértette a pénzügyi felügyeletről szóló törvényt.

24 Ezt követően a Betaal Garant fellebbezést nyújtott be a College van Beroep voor het bedrijfslevenhez (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága, Hollandia), amely a kérdést előterjesztő bíróság.

25 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy megalapozott-e a DNB által képviselt álláspont. Úgy véli ugyanis, hogy a biztosítéknak megfelelő összeg kifizetésében álló művelettel a megrendelő a 2015/2366 irányelv 4. cikkének 8. pontja értelmében vett „fizető fél” ezen irányelv 4. cikkének 13. pontja értelmében vett fizetési megbízást ad a bankja mint az említett irányelv 4. cikkének 11. pontja értelmében vett pénzforgalmi szolgáltató számára arra vonatkozóan, hogy az ugyanezen irányelv 4. cikkének 12. pontja értelmében vett fizetési számlájáról pénzátutalást teljesítsen a Betaal Garant számlájára. Következésképpen ez utóbbit a 2015/2366 irányelv 4. cikkének 9. pontja értelmében vett „kedvezményezettnek” kell minősíteni. E bíróság úgy véli, hogy a megrendelő bankja fizetési műveletet teljesít ezen irányelv I. mellékletének 3. pontja értelmében véve, és ennélfogva pénzforgalmi szolgáltatást nyújt. Hasonlóképpen, ami a pénzeszközöknek a Betaal Garant alapítvány számlájáról a vállalkozó számlájára történő átutalására irányuló ügyletet illeti, az említett bíróság úgy véli, hogy ezen alapítvány bankja fizetési műveletet hajt végre, és így pénzforgalmi szolgáltatást nyújt, mivel az említett alapítvány a „fizető fél”, a vállalkozó pedig a „kedvezményezett”.

26 Ezzel szemben a DNB úgy véli, hogy a megrendelő pénzeszközeinek a Betaal Garant alapítvány számlájára történő fogadása, majd az e számláról a vállalkozó számlájára történő átutalása a Betaal Garant által teljesített egyszeri fizetési műveletnek minősül. Ennek keretében ez utóbbi közvetítőként pénzátutalást végez a megrendelőtől a vállalkozóhoz, és így a 2015/2366 irányelv 4. cikkének az ezen irányelv I. mellékletének 3. pontjával összefüggésben értelmezett 3. pontja értelmében vett pénzforgalmi szolgáltatást nyújt.

27 A kérdést előterjesztő bíróság azonban az Európai Bizottságnak a 2020/5216 kérdésre 2022. március 18-án közzétett válaszára hivatkozik, amely az Európai Bankhatóság által alkalmazott prudenciális szabályok között szerepel. E válasz szerint a pénzeszközök fogadása és átutalása a 2015/2366 irányelv I. mellékletével összefüggésben értelmezett 4. cikkének 3. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatásnak minősül. E tekintetben a Bizottság úgy véli, hogy ez tekinthető készpénzátutalásnak az említett irányelv 4. cikke I. mellékletének 6. pontjával összefüggésben olvasott 22. pontja értelmében vagy fizetési műveletek teljesítésének, például fizetési műveletek teljesítésének ugyanazon irányelv I. mellékletének 3. pontja szerint. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy e válasz alátámaszthatja a DNB által képviselt álláspontot.

28 Ilyen körülmények között a College van Beroep voor het bedrijfsleven (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a 2015/2366 irányelv 4. cikkének 3. pontját ezen irányelv I. mellékletének 3. c) pontjával összefüggésben, hogy a pénzeszközök fogadásának és továbbításának formájában valamely jogalany által közvetítőként nyújtott szolgáltatás pénzforgalmi szolgáltatásnak – konkrétan az említett irányelv értelmében vett átutalások teljesítésének – minősül, ha az említett jogalany egy megrendelővel és egy vállalkozóval kötött szerződés keretében pénzeszközöket fogad a megrendelőtől a fizetési számláján, és a pénzeszközöket a megrendelő hozzájárulását követően e fizetési számláról átutalja a vállalkozónak?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

29 Egyetlen kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2015/2366 irányelv 4. cikkének az ezen irányelv I. melléklete 3. pontjának c) alpontjával összefüggésben értelmezett 3. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a közvetítőként eljáró jogalany által nyújtott pénzfogadási és -továbbítási szolgáltatás az e 4. cikk 3. pontja értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak”, közelebbről pedig „átutalásnak” minősül, ha a megrendelővel és a vállalkozóval kötött szerződés keretében e jogalany a megrendelő pénzeszközeit egy hozzá kapcsolt alapítvány fizetési számláján fogadja, majd a megrendelő hozzájárulásával e számláról továbbítja a vállalkozónak.

30 Előzetesen az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy a Betaal Garant ingatlanépítési ügyletekkel összefüggésben garanciavállalási és/vagy biztosítéknyújtási szolgáltatásokat nyújt, amelyek a holland polgári törvénykönyv 7. könyvének 767. cikke értelmében vett „biztosítéknak” minősülnek. Ezen információk szerint az említett szolgáltatások mind két külön alműveletre oszlanak:

– először is a Betaal Garant ügyfele, a megbízó fizetési számlájáról pénztovábbításra kerül sor a Betaal Garant alapítvány fizetési számlájára. A kifizetett összegeket biztosítékként az utóbbi számlán tartják mindaddig, amíg az érintett megbízó nem ellenőrizte és nem jelzi a Betaal Garant felé, hogy a vállalkozási szerződést az érintett vállalkozó az ő megelégedésére teljesítette;

– másodszor, ezen ellenőrzést követően és e megbízó hozzájárulásával a Betaal Garant alapítvány fizetési megbízást ad a bankjának annak érdekében, hogy ez utóbbi teljesítse a kért összegnek a fizetési számlájáról az említett vállalkozó fizetési számlájára történő továbbítását.

31 Ennek pontosítását követően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez annak kifejezéseit, szövegkörnyezetét, valamint annak a szabályozásnak a célkitűzéseit kell figyelembe venni, amelynek az említett rendelkezés részét képezi (1983. november 17-i Merck ítélet, 292/82, EU:C:1983:335, 12. pont; 2025. augusztus 1-jei Alace és Canpelli ítélet, C-758/24 és C-759/24, EU:C:2025:591, 91. pont).

32 Ami először is a szóban forgó rendelkezések szövegét illeti, meg kell állapítani, hogy a 2015/2366 irányelv 4. cikkének 3. pontja, amely meghatározza a „pénzforgalmi szolgáltatás” fogalmát, az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekre utal, pontosítva, hogy e tevékenységek közül egynek vagy többnek „üzletszerűen” kell történnie.

33 Az e felsorolásban szereplő tevékenységek között található többek között ezen I. melléklet 3. pontjának c) alpontjában „[a] fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzátutalást”, amennyiben e művelet „átutalások teljesítéséből” áll.

34 A 2015/2366 irányelv 4. cikkének 5. pontja értelmében „fizetési művelet” alatt „a fizető fél által vagy nevében vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel” értendő, „függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől”.

35 Ezenkívül emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy a 2015/2366 irányelv 4. cikkének 24. pontja az „átutalás” fogalmát úgy határozza meg, mint „a fizető fél rendelkezése alapján végzett olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számláját fizetési művelettel vagy ilyen műveletek sorozatával a kedvezményezett fizetési számlájának javára megterhelik”, másrészt pedig, hogy ezen irányelv 4. cikkének 8. pontja úgy határozza meg a „fizető fél” fogalmát, mint „az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízás teljesítését engedélyezi, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad”.

36 Ebből következik, hogy az átutalás teljesítése érdekében nemcsak a fizető félnek kell fizetési megbízást adnia pénzforgalmi szolgáltatójának, hanem e szolgáltatónak a fizető fél fizetési számláját is vezetnie kell.

37 Következésképpen a szóban forgó rendelkezések szó szerinti értelmezéséből kitűnik, hogy a fizető fél fizetési számlájának létezése és annak a pénzforgalmi szolgáltató általi vezetése szükséges elemek annak megállapításához, hogy a fizetési művelet a 2015/2366 irányelv I. melléklete 3. pontjának c) alpontja értelmében vett „átutalások teljesítésében” áll, tehát a szóban forgó rendelkezések értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősül.

38 Márpedig a jelen ügyben, noha a Betaal Garant által nyújtott garanciavállalási és/vagy biztosítéknyújtási szolgáltatások többek között a jelen ítélet 30. pontjában említett két részügylet keretében történő pénztovábbításokat foglalnak magukban, az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információkból kitűnik, hogy e továbbításokat a megbízó, illetve a Betaal Garant alapítvány bankjai végzik, nem pedig maga a Betaal Garant. Ugyanezen információk szerint e bankok minősülnek a 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontja értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatónak”.

39 Egyébiránt az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből és a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételekből kitűnik, hogy sem a Betaal Garant, sem a Betaal Garant alapítvány nem vezet fizetési számlával ügyfeleik javára, így a Betaal Garant, az megbízók és a vállalkozók közötti szerződések alapján esedékes összegek továbbítására az e megbízók és a Betaal Garant alapítvány pénzforgalmi szolgáltatóinál vezetett számlákról kerül sor.

40 Ebből következik, hogy a jelen ítélet 30. pontjában leírt két részügylet keretében a fizetési műveletek és átutalások teljesítése a megbízó és a Betaal Garant alapítvány pénzforgalmi szolgáltatóinak feladata, anélkül hogy a megbízó, a Betaal Garant és a vállalkozó közötti mögöttes szerződéses jogviszonynak e tekintetben jelentősége lenne.

41 Bár a megbízó és a Betaal Garant alapítvány pénzforgalmi szolgáltatói által teljesített készpénzátutalások „pénzforgalmi szolgáltatásoknak”, többek között átutalások teljesítésének minősíthetők, emlékeztetni kell arra, hogy ezzel szemben a Betaal Garant által a jelen ügyben nyújtott garanciavállalási és/vagy biztosítéknyújtási szolgáltatás a holland polgári törvénykönyv 7. könyvének 767. cikke értelmében egyfajta személyi biztosítéknak, közelebbről pedig a közjegyzőnél történő letétbe helyezés alternatíváját képező „biztosítéknak” minősül. Márpedig, mivel az ilyen szolgáltatást nem határozza meg és nem is szabályozza a 2015/2366 irányelv, az nem tartozik ezen irányelv hatálya alá.

42 Másodszor, ami azt a szövegkörnyezetet illeti, amelybe a szóban forgó rendelkezések illeszkednek, emlékeztetni kell arra, hogy a 2015/2366 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése a pénzforgalmi szolgáltatók hat kategóriáját határozza meg. E kategóriák között szerepelnek többek között a hitelintézetek, az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, a pénzforgalmi intézmények és a postai elszámolóközpontok. Márpedig, amint az többek között ezen irányelv 4. cikkének 24. pontjából, valamint I. mellékletének 3. pontjából következik, az említett irányelvet olyan pénzforgalmi szolgáltatásokra és átutalásokra kell alkalmazni, amelyeket csak a pénzforgalmi szolgáltatók említett kategóriáiba tartozó jogalanyok nyújtanak.

43 Ezt az értelmezést megerősíti ugyanezen irányelv (24) preambulumbekezdése, amely szerint az irányelv által létrehozott jogi keret csak a pénzforgalmi szolgáltatásokat állandó foglalkozás vagy üzleti tevékenység keretében nyújtó szolgáltatókra alkalmazandó.

44 Ez a követelmény azzal a szabályozási környezettel magyarázható, amelybe a 2015/2366 irányelv illeszkedik. Valamely ügylet „pénzforgalmi szolgáltatásnak” minősítése ugyanis jelentős joghatásokat vált ki az ilyen szolgáltatást állandó foglalkozás vagy üzleti tevékenység keretében nyújtó személyre nézve.

45 Meg kell állapítani, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 61–65. pontjában rámutatott – mind a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére és prudenciális felügyeletére, mind pedig a pénzforgalmi szolgáltató polgári jogi felelősségére vonatkozó rendelkezések olyan szabályok összességét képezik, amelyeket magas szintű követelmények jellemeznek. Az ilyen szigorú jogi szabályozás alkalmazását – annak szigorára tekintettel – a pénzforgalmi szolgáltatónak a pénzeszközök továbbításában való közvetlen részvétele igazolja.

46 Annál is inkább, és amint arra a főtanácsnok az indítványának 65. pontjában lényegében rámutatott, a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére, a prudenciális felügyeletre és a polgári jogi felelősségre vonatkozóan a 2015/2366 irányelvben előírt követelmények nem indokoltak, ha a pénztovábbításokra csak egy másik, elsődlegesen kínált szolgáltatás teljesítése céljából kerül sor, mint a jelen ügyben is, nevezetesen a biztosítéknyújtásra irányuló szolgáltatás, amely tevékenység önmagában nem tartozik ezen irányelv rendelkezéseinek hatálya alá.

47 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből és a Bírósághoz benyújtott észrevételekből kitűnik, hogy a Betaal Garant nem tartozik a jelen ítélet 42. pontjában említett „pénzforgalmi szolgáltató” egyik kategóriájába sem, és hogy az alapügyben szóban forgó biztosítéknyújtási szolgáltatás nyújtása érdekében a Betaal Garant maga nem továbbít pénzeszközöket.

48 Harmadszor és utolsósorban, ami a 2015/2366 irányelv által követett célokat illeti, meg kell állapítani, hogy többek között annak (6) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az irányelv célja nem csupán az, hogy az Unió egész területén magas szintű védelmet nyújtson a fogyasztóknak a pénzforgalmi szolgáltatások igénybevétele során (lásd ebben az értelemben: 2020. november 11-i DenizBank ítélet, C-287/19, EU:C:2020:897, 102. pont), hanem az is, hogy egyértelműbb jogi környezetet és a jogszabályok következetesebb alkalmazását biztosítson az Unió egész területén.

49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a 2015/2366 irányelvet megelőző 2007/64 irányelvvel összefüggésben már kimondta, hogy az uniós jogalkotó a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piacát kívánta létrehozni oly módon, hogy a már meglévő 27 nemzeti rendszert, amelyek együttes fennállása zavar forrása volt, és a jogbiztonság hiányát okozta, egy

harmonizált jogi kerettel kívánta felváltani, amely meghatározza a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek és a pénzforgalmi szolgáltatóknak a jogait és kötelezettségeit (2021. szeptember 2-i CRCAM-ítélet, C-337/20, EU:C:2021:671, 44. pont).

50 Az a körülmény, hogy a fogyasztók magas szintű védelmének biztosítására irányuló cél a 2015/2366 irányelv által bevezetett rendszer alapvető céljának minősül, önmagában nem módosíthatja ezen irányelv rendelkezéseinek hatályát, és nem terjesztheti ki az e rendelkezésekben szereplő releváns fogalmak hatályát e fogalmak meghatározásának szövegén túlmenően. Az ilyen értelmezés egyébként ellentétes lenne a pénzforgalmi szolgáltatások területén a jogi egyértelműség biztosítására irányuló célkitűzéssel.

51 Ezenkívül, amint arra a jelen ítélet 13. és 41. pontja emlékeztet, a jelen ügyben a Betaal Garant által nyújtott garanciavállalási és/vagy biztosítéknyújtási szolgáltatás a holland polgári törvénykönyv 7. könyvének 767. cikke értelmében a közjegyzőnél történő letétbe helyezés alternatívájának minősül. Márpedig meg kell állapítani, hogy a 2015/2366 irányelvnek sem a rendelkezéseiből, sem az általános rendszeréből nem tűnik ki, hogy az irányelv az ilyen szolgáltatások közjegyzők általi nyújtását a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozásnak, valamint az ezen irányelvben előírt engedélyezési feltételnek kívánta volna alávetni.

52 Következésképpen a szóban forgó rendelkezések nyelvtani, rendszertani és teleologikus értelmezéséből kitűnik, hogy nem tartoznak a 2015/2366 irányelv hatálya alá azok a biztosítási szolgáltatók, akik kiegészítő jelleggel vesznek igénybe fizetési szolgáltatásokat, amelyeket más, ilyen szolgáltatásokat fő tevékenységként, állandó foglalkozásuk vagy üzleti tevékenységük keretében nyújtó szolgáltatók kínálnak.

53 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2015/2366 irányelv 4. cikkének 3. pontját az ezen irányelv I. melléklete 3. pontjának c) alpontjával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a közvetítőként eljáró jogalany által nyújtott pénzfogadási és -továbbítási szolgáltatás nem minősül az e 4. cikk 3. pontja értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak”, közelebbről pedig „átutalásnak”, amennyiben a megrendelővel és a vállalkozóval kötött szerződés keretében e jogalany a megrendelő pénzeszközeit egy hozzá kapcsolt alapítvány fizetési számláján fogadja, majd a megrendelő hozzájárulásával e számláról továbbítja a vállalkozónak.

A költségekről

54 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének 3. pontját a 2015/2366 irányelv I. melléklete 3. pontjának c) alpontjával összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

a közvetítőként eljáró jogalany által nyújtott pénzfogadási és -továbbítási szolgáltatás nem minősül az e 4. cikk 3. pontja értelmében vett „pénzforgalmi szolgáltatásnak”, közelebbről pedig „átutalásnak”, amennyiben a megrendelővel és a vállalkozóval kötött szerződés keretében e jogalany a megrendelő pénzeszközeit egy hozzá kapcsolt alapítvány fizetési számláján fogadja, majd a megrendelő hozzájárulásával e számláról továbbítja a vállalkozónak.

Aláírások